

سطور مستقیم با حروف مورب:

لِرْبَاطِ مُسْجِلَانِ شَفَّيٍ وَمُسْلِمَانَانِ

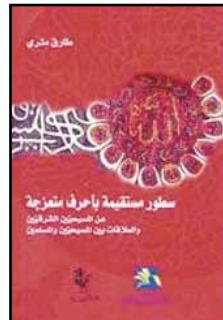
● سعید زعفرانی زاده

■ سطور مستقیمه با حرف متعرجه

■ طارق متري

■ دارالنهاير - دانشگاه بلمند

■ بيروت، ۲۰۰۷م

ارتباط اين امر را با تحولات خارجي و تغييرات داخلی کشورهای عربي بررسی می‌کند.

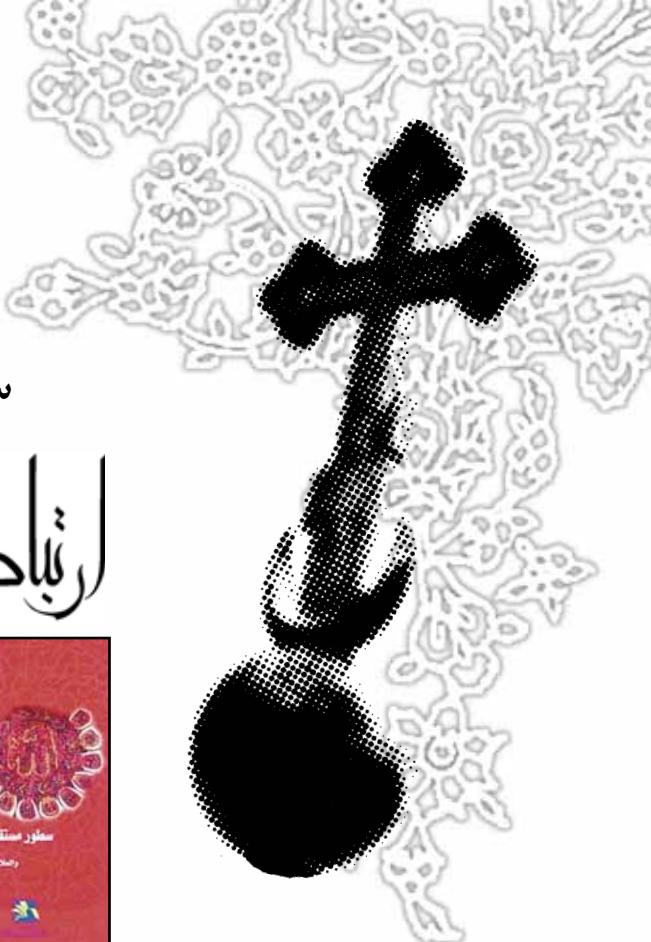
متري معتقد است که اجتماع مسيحيان و مسلمانان عرب در حوزه‌های ايمان و اخلاق از زندگی در محيط مشترک و متون ديني و تجربه‌های معنوی نشت می‌گيرد. اما اين‌ها خود باعث ايجاد وحدت ملی نمی‌شود، چرا که شbahat در مسائل دینی لزوماً وحدت‌زا نیست، چنان‌که تفاوت مذهبی حتماً باعث تفرقه و دوری نمی‌شود و زندگی در محيط مشترک در درجه نخست موضوعی صرفاً مذهبی نیست؛ اگرچه می‌تواند موضوعی دینی تلقی شود. در اين جاست که اثر فرهنگ گفت‌و‌گو میان مسلمانان و مسيحيان در تجدید اين زندگی مشترک آشکار می‌شود که می‌تواند به نقد آن‌چه متري از آن به عنوان «جوهره و طبيعت قومی» ياد می‌کند، بینجامد. بر اين اساس، هر گروه و جمعيتي هويت خاص و ويزگي‌های ثابتی دارد که در سایه هويت دينی شکل گرفته و بر آن اساس استواری يافته است. بي گمان گفت‌و‌گو می‌تواند فرهنگ دینی را از سيطره فرهنگ قومی برهاند. اين امر از طريق بازگرداندن دين به جايگاه مذهبی آن ايجاد می‌شود تا بار دیگر با شرح وظيفي جديد به جايگاه اجتماعي خود بازگردد.

متري معتقد است که اگرچه دين نقشی در محته‌های گذشته و حال لبنان نداشته است، رهبران مذهبی با اينکه همواره اين امر را تکرار کرده‌اند، اقدام به نقد تفکر قومی ننموده‌اند. اگر مناسبات

نويسنده اين كتاب، دكتور طارق متري، وزير فرهنگ لبنان و يكى از بنيان گذاران مرکز گفت‌و‌گوی لبنان است. وي دانشمندی ممتاز است که تأثير چشمگيري در برپايی گفت‌و‌گوهای ميان اسلام و مسيحيت دارد. كتاب وي از اين رو اهمیت بسیار دارد که در خلال آن فهمی عميق از میراث دینی شرق و توجهی هوشيارانه به دین و سياست در غرب به چشم می‌خورد. طارق متري که استاد شماری از دانشگاه‌های جهان عرب و غرب بوده است پيش از اين كتاب، شهری بر كوه: دين و سياست در آمريكا را منتشر کرده است.

متري در كتاب سطور مستقیم با حروف مورب جوانب مختلف روابط مسيحيان و مسلمانان را در جهان عرب و نيز ارتباط آفان را با جهان پيرامون در قرن ييسم، بررسی می‌کند. همچنين، او جايگاه مسيحيان شرقی را در جهان عرب از زمان آغاز دعوت اسلام بیان می‌کند؛ زيرا اعراب، پيش از اسلام با مسيحيت آشنا بوده‌اند و اين آيین در ميان شماری از قبائل عرب رواج داشته است.

نويسنده پس از اين به سرنوشت مسيحيان و مسيحيت در مشرق عربي و تحليل جنبه‌های گفت‌و‌گو میان مسيحيان و مسلمانان و تغيير و تحولات اين موضوع می‌پردازد. در اين ميان وي به كاهش حضور و تأثير مسيحيان عرب طی نيم قرن گذشته در جايگاه‌های سياسي، اجتماعي، اقتصادي و فرهنگي اشاره کرده،

مذهبی است. همچنین، ناکامی فرایند نوسازی در کشورهای عربی تأثیر بسزایی در کاهش فعالیت مسیحیان عرب دارد. دولتهای عربی از انجام دادن توسعه و پیش رفت مطلوب در عرصه های مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ناتوان بوده اند و تاکنون دموکراسی و تساوی میان شهروندان در حقوق و وظایف برقرار نشده است.

طارق متربی همچنین در میان برخی از عوامل کاهش نقش مسیحیان، به برخی از مظاهر موجود در کلیساها مسیحی اشاره می کند. در این کلیساها بر احیای دینی تأکید می شود و برای حفظ وابستگی های قومی و افزایش انسجام مسیحیان تلاش می شود که از نهادهای جدید استفاده کنند. در مقابل، باید توجه داشت که مواضع مسیحیان عرب یکی از حلقه های اساسی مورد توجه در جنبش های تندرو اسلامی است. این جنبش ها با ربط دادن مسیحیان با غرب و یکی انگاشتن آن دو به دشمنی با مسیحیان می پردازند.

متربی در این کتاب با بیان پیش نیازهای گفت و گو میان مسیحیان و مسلمانان معتقد است که فرهنگ گفت و گو میان ادیان به رویه ای آماده برای تحمل دیگری نیاز دارد. توجه به تعدد و گوناگونی ادیان مبتنی بر فهمی گسترده از ایمان است که بر اساس آن دست خداوند همه انسان ها را به گونه ای به سوی خود هدایت می کند.

لازم نیست که گفت و گو حتماً به توافق منجر شود. با این همه، دشواری های فراروی این راه بسیار است؛ چرا که بسادگی نمی توان ذهنیت مسیحیان را درباره مسلمانان تغییر داد، همچنان که مسلمانان بسادگی نمی توانند گذشته آکنده از احساس تردید را در قبال مسیحیان کنار بگذارند و به نیت کلیسا درباره خود اعتماد کنند.

طارق متربی بر این اعتقاد است که کثرت اقوام و طوایف در مقابل انگشت شمار بودن ادیان و مذاهب این گفت و گو را به مواجهه ای از انواع رقابت برای دستیابی به قدرت تبدیل کرده است. استفاده از زبان دین برای دفاع از منافع مورد توجه اقوام مختلف باعث شده است که طرف های گفت و گو نتوانند آن چه را طرح آن لازم یا زیان بخش است به درستی تعیین و مشخص کنند.

منبع: البیان

مبتنی بر رویارویی و رقابت قومی مانع از این نقد شود، دیگر مجال گسترش دهای برای گفت و گو نمی ماند.

نویسنده برای نشان دادن نحوه تعامل مسیحیان و مسلمانان به تاریخ رجوع می کند. هنگامی که اسلام ظهور کرد مسیحیان این دین جدید را رقیب دین خود نیافتند، بلکه در طول دوران اسلامی تحت حمایت دولت جدید قرار گرفتند. تاریخ تمدن اسلامی نشان - دهنده نقش چشمگیر مسیحیان شرقی در ایجاد دستاوردهای فکری، هنری، ادبی و فرهنگی در این تمدن است. مسیحیان شرقی همچنین در فتوحات سپاه اسلام همکاری داشته اند. در مقابل، در گیری امپراتوری بیزانس با مسلمانان بر مناسبات مسلمانان و مسیحیان در آن دوره تأثیرات نامطلوب داشت. این نزاع با پیروزی سریع و پیش بینی نشده سپاه اسلامی و شکست سپاه بیزانس شدیدتر شد. با این همه، این تشنج در مناسبات، مانع از فعالیت مسیحیان شرق در بیدارسازی جوامع عرب بویژه در دو قرن نوزدهم و بیستم میلادی نشد.

مسیحیان شرق راه خود را از میشان غربی و رویکرد سیاسی آنان جدا کردند و با تأکید بر روابط مستحکم تمدنی میان اعراب و اسلام در جریان نهضت عربی مشارکت داشتند. آنان به جمع میان پایین دی به ریشه های شرقی خود و استقبال از افکار جدید غربی رسیدند.

طارق متربی در ذکر علل کاهش نقش مسیحیان، وقوع جنگ های صلیبی و حملات مغول را علت اصلی این امر می داند؛ مسیحیان شرقی نیز جنگ های صلیبی را نوعی تجاوزگری می دانند و خود نیز از تبعات آن آسیب دیدند. با این حال، برخی از حمایت های مسیحیان و همکاری آنان در این حملات باعث نوعی دشمنی میان طرفین شد که در کتاب های بعدی نمود یافت. پس از این، نوبت به تعامل غرب با جهان اسلام و استفاده از دین برای تقویت مواضع سیاسی در درون امپراتوری عثمانی می رسد. سقوط قسطنطینیه به دست مسلمانان عثمانی باعث رواج رویکردی میان مسلمانان شد که چیرگی سیاسی و نظامی ترکان عثمانی را دلیلی دیگر بر تفوق اسلام بر مسیحیت به شمار می آورد.

تحولات و تغییرات زیرینایی در کشورهای عربی و اسلامی علت اصلی کاهش تأثیر و فعالیت مسیحیان است. افزون بر این، مهاجرت مسیحیان عرب به کشورهای غربی نشان دهنده نومیدی آنها از هم زیستی توأم با احترام و به دور از هرگونه تبعیض نژادی و